

במדינה

האם נכון שלטכס הוזמנו גם תושבים ערבים?
 אני לא יודע. אני לא מבדיל בין יהודים לערבים.
 האם נכון שהבחורים סיפרו שמישהו בפנים הרביץ לאויה ילד, וזרק אותו החוצה בכוח?
 אני לא יודע.
 האם לא היית אתה זה שאמר עליי שהיכה את הילד?
 לא הכיתי אף אחד.
 האם התווכחתם על הנושא אם קיים אלוהים או לא? האם דיברתם על זכויות ה"ערבים"?
 לא!
 מה מקצועך?
 אני מחלק חלב.

"פרצוף כמוך?" מסתבר, איפוא, כי הקומוניסטים התנהגו יפה. הם לא הרגינו אף אחד בהצהרות על אי-קיום האלוהים. הם לא אמרו שיש לתת זכויות לערבים. הם לא הרעילו את החלב של התושבים. הם לא שחטו אפילו ילד קטן, לא עשו מדמו את יין הפסח שלהם.

להיפך, לפי דברי העד הם אפילו ניסו לשכנע את הנערים להגיד את מה שיש להם להגיד במילים, ולא באבנים.

הנערים אמנם השתכנעו שיש להשתמש במילים, ליוו את מעשיהם בקריאות: "מות לקומוניסטים!", "להרוג את כולם!" אך ב"קשר לאבנים לא השתכנעו, אלא בעזרת המשטרה.

מכל הנערים הצליחה המשטרה לתפוס רק שנים — את משה אשכנזי ואת נסים פרדו. שניהם טענו שאינם אשמים, הם רק באו ראו והלכו, הם אפילו לא זוכרים בדיוק מה היה שם. נידמה להם רק שהיה שם משהו עם ירקות רקובים ו"אבנים, אבל הם לא בטוחים.

כשהעד הקומוניסטי הראה על אחד מהם כעל זה שפיקח על מטר העגבניות הרקובות, שכה הלה שהוא אינו יודע ואינו מכיר.

התפרץ הוא בועם: "אני זרקתי עגבניות? בשביל פרצוף כמוך אני אלכלך את הידים שלי?"

תזכיר

שודדי הפרוצות: כנגד ההסרה הגלויה של חופש העתונות ופומביות ה"דיון המשפטי, יצא העולם הזה כאשר נתן שופט השלום צו האוסר את פרסום שמותיהם של שני הצעירים שנעצרו באשמת שוד פרוצות (העולם הזה 1366). בבקשה מפורטת ומנומקת לרשם בית המשפט ה"מחוזי, הדגיש עורך העולם הזה כי העבירה בה נאשמים השניים היא מן החמורות והבוזיות ביותר, ולכן יש לתת פומביות לכל פרטי הדיון הפלילי, מה גם שהחלטת האיסור של שופט השלום היא בניגוד לחוק. רשם בית המשפט המחוזי קיבל את ה"בקשה, התיר את פרסום השמות, בהחלטה שרשם על גבי הבקשה עצמה. מאוחר יותר ניצל החובע את הבקשה, שהוכנסה לתיק הדיון, ציטט מתוכה נימוקים להחמרת עונשם של השניים. השבוע גזר בית המשפט את דינו, הטיל על כל אחד מן הנאשמים שנת מאסר בפועל.

על הקן: לפני כעשרה חודשים פרסם העולם הזה (1327) את עובדת ה"חשבוניות הטלפוניים המזוירים שנשלחו ל"כתב חרות בבאר-שבע, יצחק שתיל, מאו, טרם הצליח הכתב הדרומי להתפטר עם הדואר, לאחר שטען כי אין זה הגיוני ששוחח 4132 שיחות טלפון במשך חודשיים. השבוע התקשר שתיל עם עורך-דיון, מתכונן להגיש צו-על-תנאי נגד מנהל-שרותיה-טלפון בטענה כי "הגיון בריא — יותר מדויק ממונה-חשמלי".

הווי

פגז ישר לבול: בירושלים, הח"ליט בית-המשפט העליון לפרק חברה ש"מכרה בולים למכירת-שרשרת בשם פגז, בנימוק כי מעשיה מוזיקים לציבור.

קרח מכאן, לא מכאן: בתל-אביב, נאלץ אורח בללות את יום השבת בכינתו, לאחר שהספר שסיפר אותו ביום שישי, נטש את מלאכתו באמצע, משהודיעו לו לפתע על מות אביו, השאיר את הלקוח חצי קרח.

בדיוק נמרץ: בתל-אביב, הור"שעה חברה למכשירי דיוק, באשמת אי-דיוק בחשולמי מטה-הכנסה.

(המשך מעמוד 11)

המוכר הכללי, אהרון בקר, וראש המחלקה לאיגוד מקצועי, ירוחם משל. לדיון הועמדה שאלה יסודית: איך לחלץ את מדיניות השכר המפא"ית מן המבוי אליו נקלעה לאחרונה, בעקבות המערכה הכפולה על דו"ח-התורבוץ. האקדמאים לחמו לביטולו ועובדי המדינה להגשתו. אולם שני המחנות אחזו בנשק אחד — השביתה, שכתן לאיוב אחד — ברית הממשלה וה"הסתדרות.

הברית, שנראתה הדוקה כל זמן שנאלצה להתחפר בקרב הדו-חיותי, נראתה סדוקה יותר בלשכתו השקטה של אשכול. כי ה"צמרת ההסתדרותית, שנשטפה בביקורת ה"שרים על שאינה מצליחה לרסן את השכר רים, היתה מלאה טענות נגדיות. הסכר אותן עסקן איגוד מקצועי: "אשכול ו"חבריו קובעים מדיניות-שכר ומנמקים אותה בנימוקים ממלכתיים. אך עלינו, כעסקני פועלים, מוטל התפקיד להלחם בציבור ה"שכירים, שאנו לכאורה נציגו. קשה לשכנע פועל שאתה גם נציגו וגם פועל לרעתו."

מרי מצטבר. כהוכחה שלפו עסקני ה"הסתדרות מתיקיהם מחקר סוציולוגי, אותו הזמין המכון-למחקר של ההסתדרות מאב"רם פרידמן (25), בוגר האוניברסיטה הע"ב רית בירושלים. נושא המחקר: ועדי עובדים.

לצורך מחקרו ראיין פרידמן את חברי ועדי-העובדים ב-40 מפעלים גדולים בארץ (שמספר המועסקים בהם עולה על חמישים), עיבד את חומר המחקר בשיטות חישוב סטטיסטיות, הגיש לוועדי-הפועל טבלאות ממוספרות שהעבירו רעדו כעסקני ההסתדרות. כי המספרים הצביעו בבהירות על המרי המצטבר בקרב השכירים.

למשל: בעת חתימת ההסכמים הקיבוציים בין מוסדות ההסתדרות לתעשיינים, אין ה"הסתדרות מתייעצת או משתפת את הוועדים בדיון. "לכן" קובע המחקר, "באים חלק מהוועדים למחשבה, שאין בהסתדרות אוון קשבת לבעיותיהם כך שאין ההסתדרות מייצגת אותם. רק 45% מהם מוכנים לקבל את מרות ההסתדרות במקרה של חילוקי דעות בינה לבין העובדים. למעלה משליש הוועדים חושבים שולא התערבות ההסתדרות, הווי השניהם רבים יותר."

מה קורה כשהוועד יוזם באופן עצמאי העלאת דרישות מהמעבידים?

ב-40% מהמקרים לוחצת ההסתדרות על הוועד שיקטין את דרישותיו. לכן קיימת מתיחות מתמדת בין הוועדים להסתדרות העובדים. 50% מהוועדים במפעלים פרטיים חלוקים עם ההסתדרות, אך במשק ההסתדרותי עצמו המצב חמור יותר. שם 66% מהוועדים נמצאים בריב כזה, וחשים כי ההסתדרות הינה מעביר, שבהרבה מקרים ירו נסויה להכניעם בחומרה העולה על זו של המעביד הפרטי.

המשק ההסתדרותי נחות מהפרטי גם מבחינות אחרות. ב-96% מהמפעלים הפרטיים קיים הסכם עבודה, אך רק ב-75% ממפעלי ההסתדרות קיים הסכם שכזה. ב-85% מהמפעלים הפרטיים נערכות הבחירות לחעד באופן חשאי, אך במפעלי ההסתדרות הבחירות חשאיות רק ב-75% מן המקרים. מצב זה, טוענים עסקני ההסתדרות, אינו מעורר את אמון הפועלים במדיניות מפא"י בהסתדרות ובממשלה. מדיניות זו, שמבצעה עיה הם האדונים בקר ומשל, הפכה זה מכבר למשל ולשנינה.

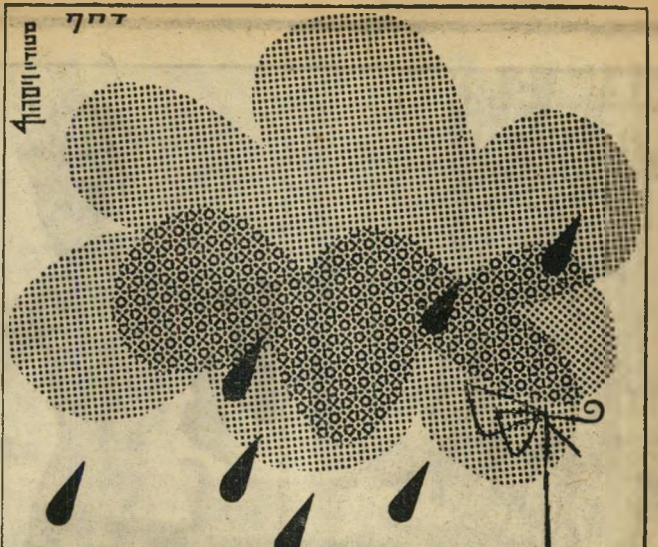
משפם

דבר אלי בעגבניות

רוח רעה הילכה אימים בשכונות תל-אביב, לפני כמה שבועות. פרחחי כל ה"השכונות — התאחדו. המטרה היעודה: לה"כות בקומוניסטים. השבוע עמדו הנערים האמיצים ללא חת בפני השופט, טענו כי המשטרה טפלה עליהם האשמות.

את המעשה, כפי שאירע, סיפר לבית המשפט משה כהן, האחראי על מועדון הנוער הקומוניסטי ביפו: בערב הפתיחה של המועדון, כשהאלום היה מלא אורחים ומו"ד מנים, התנפל אספסוף של נוער על הבית, ידה בו אבנים וירקות רקובים, אילץ את האנשים להפסיק את הטכס ולהתפזר, אחרי כן פרץ למועדון הריק, שיבר וניפץ את כל ההיטים.

בחקירתה, ניסה סניגורם של הנאשמים ל"גלות לבית-המשפט מדוע לבשו הכבשים התמימות עורות של זאבים והחביאו תחתם אבנים ומקלות. הוא שאל את העד:

החורף הוא של אתא

וגם מעיל הגשם הוא של „אתא". אחד ממוצרי החורף המגוונים והמובחרים המוצעים למכירה ב-130 חנויות „אתא" ברחבי הארץ.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785. ה. ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דמוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, טי"ן 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.